

Роња, разбојникова кћи,
Астрид Линдгрен

Пустоливине Бирка и Роње

У овој књизи се говори о искреном, чистом пријатељству два детета рођена у две разбојничке групе које су биле љути непријатељи. Уз јако емотивне делове се описује како су Роња и Бирк од два усамљена детета, којима су друштво правили само разбојници, постали брат и сестра. Роња је у књизи описана као једно јако радознано и сналажљиво дете, што се показује у више делова у књизи. Њено срце је велико и јако је осетљива, што показују делови када је спасила Бирка из провалије иако је знала да је члан друге разбојничке групе, и део када тугује што Матис, њен отац, у својој љутњи не жели да је спомиње јер је рекао да више није његово дете. Одан је пријатељ јер и поред тешких услова у којима су Бирк и она живели у пећини, не жели да га напусти, ни по цену свог живота. Своју храброст и оданост је показала између осталог и у делу када Матис зароби Бирка, а она због искрених емоција према њему прескаче провалију и баца се у руке непријатељским разбојницима не размисљајући о последицама. Бирк је један снажан и храбар дечак који има изузетно добро и меко срце што показује кроз целу књигу у свом односу према Роњи. Одан је пријатељ као што је и Роња, и то су показали у свим деловима књиге јер нису марили за последице него су своје пријатељство неговали.

Најлепши део у књизи је када Роња и Бирк обећавају једно другом да ће бити брат и сестра и да ће стално бити једно поред другог без обзира на све препреке на које наиђу. Најтужнији део књиге је када умире стари Ђелави Пер и када Матис зароби Бирка да би уценио његовог оца да оде из Матисове тврђаве. Ту се описује велика Роњина туга, срце јој се стезало у грудима, а чак је у једном тренутку и помислила како мрзи оца због нељудскости коју је чинио заробивши једног човека. Највише емоција ми је отворио део књиге када Матис изговара Роњино име и призива је у сну. Иако по дану глуми снажног разбојника, када падне ноћ, не може да сакрије слабост према свом детету. Због те слабости и бескрајне љубави, да би удовољио Роњи, дозволио је и да Бирк живи код њих. Борко и Матис су описани као два јако тврдоглава човека који су као стене јаки јер су вође разбојника, а у исто време се види њихово добро и меко срце према њиховој деци.

Књигу бих препоручила свима да је прочитају јер носи сначну поруку колико је другарство вредно и какав став треба да имају другари, да се несебично дају и помажу сваки пут када је њихов пријатељ у невољи јер другарством се побеђују све невоље у животу.